

THOMAS MCCARTHY

Az örökzöldek kertje

*Hajnal óta ebben az apró szobában vagyunk.
Kinézek Amerikára, napfény terül el egy szomszéd
Ház tetejének nagy síkságán, on Ojibwa spirit
Racing by. Kényelemben heverünk a magunk örömére.
A késő március tombolása vagy a kilencvenes évek
Puritán munkavágya nem mozdít ki a kuckónkból.
Megmozdítod a karod, kicsit zsibbadt a testem
Súlyától. Mindketten az otthonról beszélünk*

*És arról, hogyan jussunk vissza. Ám egyelőre
Oly tompák vagyunk, mint egy fiatal rab Portlaoise-ban,
Aki először hallja e szavakat: amnesztia, tűzszünet.
Ötezer mérföldről valahogy csak sikerül
Új szókincset találnunk a békére.
A béke, akár a fény, már-már elviselhetetlen.
Oly sok esztendő után hogyan léphetsz a napfényre,
Húzd végig a boronát a szederbokron, láss neki a kertnek.*

*Ebből az ágyból, melyben szeretkeztünk, többet
Látok néhány, a fényben sütkérező téli állatnál.
A kollégium fűnyírója beindul, de a mókusok dacolnak.
A késő márciusi Amerika teljesen az övék,
Mind a tízezer tó és mind az ezer sziget.
Életünk átítatja a szantálfa éji illata,
Pecsétet nyom rá ajkad friss érintése,
A szerelem és a sztorizás, a déli akcentus.*

*Amit mindeddig papírra vettem, zárójelbe tette
Az, ahogy az udvaron dolgoznak a minnesotai télben.
Visszafojtottuk lélegzetünket. Tessék, nézd az iszalag
Téli töveit, a bőrlevél és a dérbabér téli színeit,
Végül az illatozó fehér virágbugákat.
Újra látjuk a versek magánkéjgését és a költészet
Tehetelenségét a háború idején, és hogyan, tántorítatlanul.
A bukszus megőrzi alakját évről évre, in memoriam.*

Zsille Gábor fordítása

Létezik a verseknek egy kis csoportja, mely úgy él bennünk, akár egy gyermek, vagy egy hozzánk különösen közel álló lény, éppen ezért borzasztó nehéz közülük egyet kiválasztanom. *A bánat kertje* című versciklus, amelyet apám halála után írtam, nagyon erősen él bennem, csakúgy, mint *A kövek fenomenológiája*, ez a Gaston Bachelard filozófiájával erősen átítatott szerelmes vers Catherine-hez. Ám ennél sokkal több költeményem tartozik ebbe a kategóriába, például a *Nabokov úr emlékére*, *A South Terrace haladókló zsinagógája* és *A várakozó követek*. Ám ha választanom kell *A kövek fenomenológiája* és *Az örökzöldek kertje* között, azt hiszem, az utóbbi az igazi.

Ez a versem 1996-ban jelent meg *Az elvesztett tartomány* című kötetben. Akkoriban még mindig Amerikában, a minnesotai Macalester College-ban laktunk. A vers a szokatlanul korán beköszöntött valódi minnesotai és a metaforikus írországi tavaszról szól.

Ám egyelőre

*Oly tompák vagyunk, mint egy fiatal rab Portlaoise-ban,
Aki először hallja e szavakat: amnesztia, tűzszünet. (...)
Életünk átítatja a szantálfa éji illata,
Pecsétet nyom rá ajkad friss érintése*

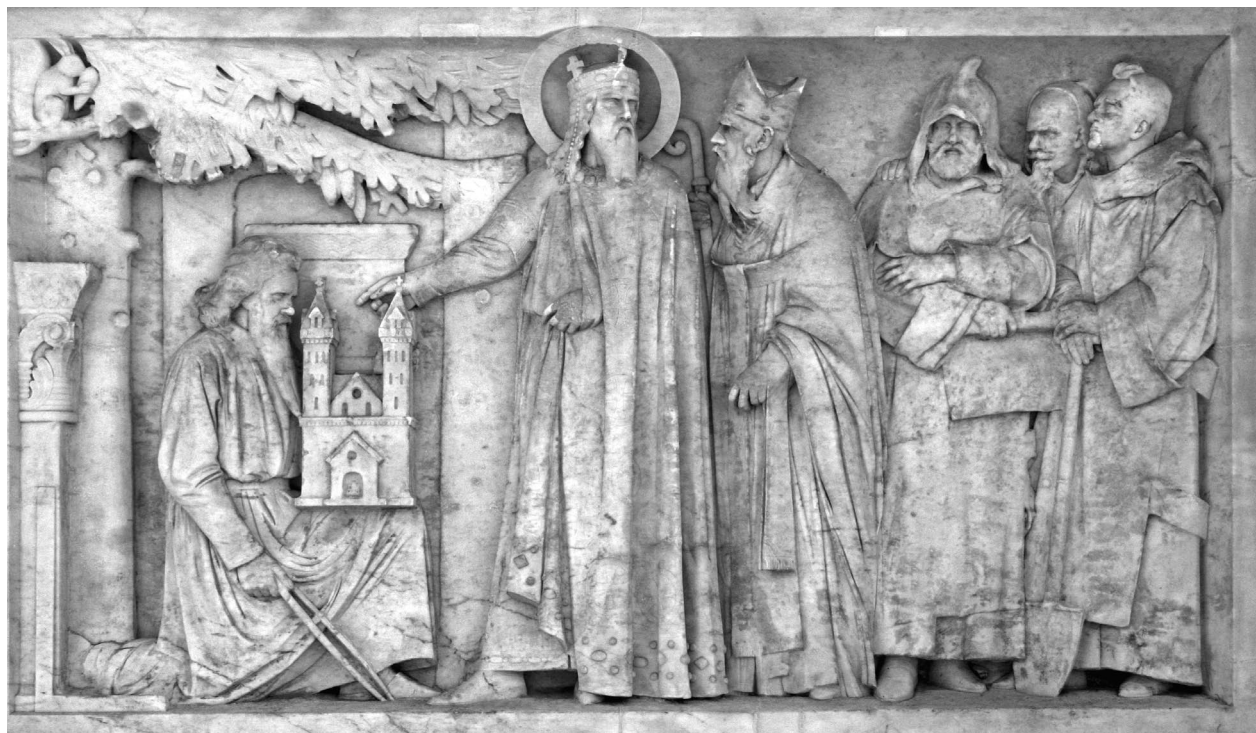
Mámorító napokat éltünk, rendkívüli remény töltötte el nemcsak Írországot, de az úgynevezett Ír-Amerikát is; megkezdődtek a fegyverszüneti tárgyalások az IRA szervezettel. Ma már szinte lehetetlen pontosan felidézni azoknak a napoknak a boldogságát: a büszkeséget, amellyel az ír békére tekintettünk, és a lelkesedést, amellyel az amerikai média az írek felé fordult.

Ám a történelem kereke fordult, és a közéleti pillanat személyes történetévé vált. Az is lehet, hogy ez oda-vissza érvényes. Bő esztendővel korábban a corki megjelenésű Stet című lap megbízásából interjút készítettem Gerry Adams íróval. Nem sokkal azelőtt jelent meg új novelláskötete, *Az utca*.

Olyan történelmi pillanatot éltünk meg, amelyben még a legegyszerűbb kisember is úgy érezte: formálhatja a történelmet. Ez az érzés hatja át a verset – a remény, a szeretet, a tartós nyugalom iránti vágy. És az állandóság megtestesítőjeként jelenik meg a versek befejező képe, az örökzöld bukszus.

A *The Garden of Sempervirens* azon kevés verseim egyike, melyekhez túlságosan gyakran visszatérek. Azt a különös időszakot jeleníti meg, amely meghozta a mérhetetlenül hosszú tél végét – a remény kezdetét.

Szeli Valéria fordítása

Stróbl Alajos: Szent István (Budapest, I. kerület, 1906)